

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 108
din data de 28.03.2011**

Dosar nr.: 24/2011

Petiția nr.: 389 din data de 19.01.2011

Petent: P M

Reclamat: Poliția Comunitară Craiova, Sindicatul „Vlad Țepeș”, Sindicatul „PRO LEX”

Obiect: modul discriminatoriu de stabilire a criteriilor privind eliberarea din funcție

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. P M , str. 1

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Poliția Comunitară Craiova, str. Dimitrie Gerota, nr. 22, Craiova, Dolj

I.2.2 Sindicatul „Vlad Țepeș” Sediul: str. Făgărași, bl. D28, ap.17, Craiova

I.2.2 Sindicatul „PRO LEX” str. Dimitrie Gerota, nr. 22, Craiova

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 389 din data de 19.01.2011, petentul susține că a fost eliberat din funcția de agent comunitar conform Deciziei nr.2315 din 16.08.2010, de către directorul Poliției Comunitare Craiova și se consideră discriminat pentru că această eliberare s-a făcut în baza unor criterii stabilite arbitrar.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr. 651 din data de 31.01.2011 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 654 din data de 31.01.2011 a fost citat domnul O M Poliția Comunitară Craiova. Prin adresa nr. 653 din 31.01.2011 a fost citat Sindicatul „PRO LEX” prin reprezentant iar prin adresa nr. 652 din 31.01.2011 a fost citat Sindicatul „Vlad Țepeș” prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 17.02.2011. La termenul stabilit de Consiliu părțile nu s-au prezentat.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul a fost angajat în cadrul Poliției Comunitare Craiova în funcția de agent comunitar și sesizează faptul că a fost eliberat din funcție în baza deciziei nr.2315 din 16.08.2010. Susține că modul de stabilire al criteriilor care au stat la baza emiterii deciziei au fost discriminatorii deoarece au fost stabilite arbitrar de conducerea Poliției Comunitare Craiova și de cele două sindicate (Sindicatul Vlad Țepeș și Sindicatul PRO LEX). Precizează faptul că aceste criterii nu sunt precizate în Legea nr. 371/2004 privind înființarea și funcționarea Poliției Comunitare sau în Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici stabilirea lor fiind făcută în mod discriminator pentru funcția deținută anterior demiterii sale. Criteriile considerate discriminatorii au fost următoarele: domiciliu, studii superioare, situația socială. Nu s-a ținut cont de situația socială, mai ales pentru faptul că are în întreținere prin hotărâre judecătorească spre creștere și educare un minor, însă în alte cazuri s-a ținut cont de acest aspect.

4.1.2 Petentul a contestat decizia de eliberare din funcție care a format obiectul dos. nr. 10641/63/2010, iar Tribunalul Dolj - secția contencios administrativ și fiscal - a respins contestația acestuia.

Susținerile Sindicatului „Vlad Țepeș”

4.2.1. Prin adresa nr. 997 din 10.02.2011 Sindicatul „Vlad Țepeș” prin Președinte G M I arată faptul că petentul a fost eliberat din funcție ca urmare a restructurărilor impuse de Guvernul României prin O.U.G. 63/2010, la data de 16.09.2010. Acesta a participat la negocierile ce au avut loc cu conducerea unității în vederea disponibilizării și încadrarea în numărul de posturi aprobate de consiliul Local Craiova, unde au fost stabilite de comun acord criterii de departajare între salariați și anume:

1. activitatea profesională
2. dacă angajatul de-a lungul carierei a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea atribuțiilor de serviciu sau îndeplinirea defectuos a acestora;

3. în aprecierea angajatului s-a ținut cont dacă a absolvit studii superioare, și a fost interesat de perfecționarea profesională;
 4. domiciliul trecut în cartea de identitate, întrucât dacă situația operativă din cadrul instituției prevedea ca angajatul să se prezinte urgent la sediu în vederea executării misiunilor specifice într-un timp mai scurt se prezintă o persoană ce are domiciliul în oraș decât cel care se află la circa 10 km de oraș;
 5. crierii sociale;
 6. persoane care au alte venituri;
- Reclamatul consideră că nu a existat nicio discriminare între nici unul dintre angajații disponibilizați, eliberărle din funcța publică s-au făcut în spiritul și litera legii.

Sușținerile Poliției Locale a Municipiului Craiova

4.3.1 Prin adresa nr. 1075 din 15.02.2011, Poliția Locală a Municipiului Craiova arată că potrivit prevederilor O.U.G. nr 63/2010 și a adresei nr. 10228/12.07.2010, emisă de Instituția Prefectului Județului Dolj, pentru Poliția Comunitară Craiova s-a stabilit un număr total de 300 de posturi. Anterior emiterii O.U.G. nr. 63/2010, Poliția Comunitară avea un număr de 610 posturi prevăzute în organigramă din care ocupate efectiv erau 519. Prin urmare Poliția Comunitară Craiova a trebuit să restructureze un număr de 219 salariați, pentru a respecta prevederile legale ce au stabilit un număr total de 300 posturi/angajați.

4.3.2 Organigrama și statul de funcții al instituției au primit aviz favorabil din partea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, având nr. 48816/20.07.2010, ulterior fiind aprobată de către Consiliul Local al Municipiului Craiova prin hotărârea nr. 244/29.07.2010. Asupra hotărârii nr. 244/2010 s-a exercitat controlul de tutelă, conform prevederilor Legii nr. 215/2001 republicată, de către Instituția Prefectului Județului Dolj, care a emis referatul de legalitate nr. 11104/2010.

Poliția Comunitară Craiova era obligată să restructureze un număr de 219 persoane, urmând să funcționeze cu un număr total de posturi de 300, potrivit gradelor, claselor și treptelor menționate în statul de funcții, avizat de A.N.F.P. și aprobat de către Consiliul Local al Municipiului Craiova.

-restructurarea posturilor s-a realizat în conformitate cu prevederile art. 99 alin. 1 lit. b din Legea nr. 188/1999 republicată, modificată și completată, în urma stabilirii unor criterii minimale, aplicabile personalului în funcție de grad, clasă și treaptă - potrivit statului de funcții - stabilite de o comisie legal constituită, din care au făcut parte în calitate de membri și președinții celor două sindicate ce funcționează la nivelul instituției.

4.3.3 De altfel, legalitatea criteriilor minimale în baza cărora s-a realizat restructurarea, au fost supuse controlului judecătoresc, în urma contestării de către o parte a agenților comunitari a deciziilor de eliberare din funcție, iar instanțele de judecată au apreciat că restructurarea și procedura urmată de instituție au fost corect aplicate și au respectat întocmai prevederile legale (anexăm hotărâri în acest sens).

Mai mult, petentul a contestat decizia, ce a format obiectul dosarului nr. 10641/63/2010, iar Tribunalul Dolj - secția contencios administrativ și fiscal - a respins contestația acestuia (hotărârea nu a fost comunicată până la această dată pentru a fi în măsură să o prezentăm Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării).

4.3.4 Criteriile stabilite de comisie nu încalcă prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată și constituie criterii care au fost avute în vedere de majoritatea instituțiilor care au aplicat prevederile OUG nr. 63/2010, având în vedere, pe de o parte, calitatea de funcționar public a petentului, iar pe de altă parte, specificul unității care este de siguranță a ordinii și liniștii publice, precum și drepturile bănești de care beneficiază polițiștii locali referitoare la dispozitiv, ce implică - după caz — prezentarea la sediul unității în cel mai scurt timp posibil, în cazuri de forță majoră.

Reclamatul solicită respingerea plângerii petentului ca fiind neîntemeiată și nefondată și anexează în copie acte doveditoare a mențiunilor de mai sus.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1.1 În fapt, prin petiția înregistrată cu nr. 389 din data de 19.01.2011, Colegiul Director analizează dacă criteriile stabilite în baza cărora a fost emisă decizia de eliberare din funcție a petentului de către Poliția Comunitară Craiova și reprezentanții Sindicatelor Vlad Țepeș respectiv PRO LEX au fost stabilite potrivit Legii nr. 371/4004 privind înființarea și funcționarea Poliției Comunitare și potrivit Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici pentru funcția deținută de petent anterior demiterii sale.

5.2.1 În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare

HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (3) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.”

5.2.2 În analiza prezentului caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2.3 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Astfel, în conformitate cu legislația României și a tratatelor internaționale în domeniu, Colegiul director reține că prin discriminare se înțelege o diferențiere bazată pe un criteriu care atinge un drept fără o justificare obiectivă.

5.2.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că **"Statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate"**. (a se vedea cauza Stubbings și alții v. Marea Britanie, parag.75) În același sens, Curtea Europeană a arătat că **"domeniul de aplicare al marginii de apreciere va varia în funcție de circumstanțe, subiectul în discuție și context"** (cauza Lithgow v. Marea Britanie, parag. 122,177, cauza Rasmussen

v. Danemarca parag.40, cauza Inze v. Austria parag.41) Bunăoară, în **contextul diferențelor pe bază de sex, rasă, religie, legitimitate** (nașterea copilului în afara căsătoriei) sau **orientare sexuală, marginea de apreciere a Statelor este redusă** (a se vedea cauza Abdulaziz v. Marea Britanie, cauza Schuler-Zraggem v. Elvetia, parag. 67, cauza Burghartz v. Elvetia, parag. 27, cauza Petrovic v. Austria, cauza Africanilor Est Asiatici v. Marea Britanie, cauza Cipru v. Turcia, cauza Nachova v. Bulgaria, cauza D.H. si altii v. Republica Ceha, cauza Gaygusuz v. Austria, cauza Inze v. Austria, cauza Hoffman v. Austria, cauza Biserica Catolica Canea v. Grecia, cauza Salgueiro da Silva Mouta v. Portugalia)

5.2.5. Curtea Europeană de Justiție, în cauza Ruckdeschel, a definit în mod explicit principiul egalității, acesta presupunând ca **situațiile similare să nu fie tratate diferit, cu excepția cazului în care diferențierea este justificată obiectiv.** (a se vedea cauzele 117/76 si 17/77 Ruckdeschel v. Hauptzollant Hamburg St. Annen, para 12-13) Justificarea a fost privită sub aspectul scopului urmărit prin măsura aplicată. Aspectul esențial al analizei justificării în cazurile de discriminare, a fost raportat la caracterul arbitrar/nearbitrar al măsurii în discuție, **urmărindu-se, în mod particular, dacă tratamentul aplicat este bazat pe considerații raționale și obiective și nu arbitrare.** (a se vedea cauza 106/81 Julius Kind AG v. European Economic Community, para.22, cauza 11/74 Union de Minotiers de la Champagne v. French Government, para. 22-23, cauza 139/77 Denkavit Futtermittel GmbH v. Finanzamt Warendorf, para.15, cauza 43/72 Merkur-Aussenhandels GmbH v. Commission of the European Communities, para. 22.

Astfel, Colegiul director reține că **tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute** de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege*, în afara cazului când acest tratament este aplicat pe considerații raționale și obiective și nu arbitrare.

Pentru a întări interpretările reținute de Colegiul director amintim **Sentința Civilă nr. 2249 din data de 27.05.2009 a Curții de Apel București – secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal** prin care s-a reținut că *“sintagma “orice alt criteriu” nu înseamnă lipsa criteriului, nu putem înțelege că faptă de discriminare ar putea exista fără un anumit criteriu, inexistența unui criteriu nu ar putea determina săvârșirea presupusei fapte de discriminare.”*

„Ba mai mult, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.”

5.2.6 Sub aspectul elementului constitutiv al art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, privind criteriul care stă la baza tratamentului diferit, se observă că emiterea deciziei de eliberare din funcție (Deciziei nr. 2315 din 16.08.2010), are ca element determinant, restructurările impuse de Guvernul României prin O.U.G. 63/2010, la data de 16.09.2010. Elementul impus de Guvernul României, determină obligația emiterii deciziei de eliberare din funcție.

Acest aspect nu permite reținerea ipotezei existenței unui criteriu care aparent stă la baza unui tratament diferit.

5.2.7. Din acest punct de vedere, Colegiul este de opinie că analiza tratamentului indus în cauză și justificarea aplicabilă trebuie reținută în raport de principiile enunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului coroborat cu reținerile Curții Europene de Justiție.

Astfel, Curtea Europeană de Justiție a arătat că **aspectul esențial al analizei justificării în cazurile de discriminare, se raportează la caracterul arbitrariu versus rațional și obiectiv al măsurii.** (a se vedea cauza 106/81 Julius Kind AG v. European Economic Community, para.22, cauza 11/74 Union de Minotiers de la Champagne v. French Government, para. 22-23, cauza 139/77 Denkavit Futtermittel GmbH v. Finanzamt Warendorf, para.15, cauza 43/72 Merkur-Aussenhandels GmbH v. Commission of the European Communities, para. 22.)

5.2.8. Raportându-ne la obiectul petiției rezultă fără echivoc că decizia de eliberare din funcție a fost impusă de Guvernul României prin restructurărilor stabilite de O.U.G. 63/2010 ce constituie fundamentul legal, rațional și obiectiv al măsurii. Practic, reclamatului, Poliției Comunitare Craiova și reprezentanții Sindicatelor Vlad Țepeș respectiv PRO LEX le revine în sarcină, ca în condiții determinate de legiuitor și în funcție de anumite considerente locale, să pună în executare măsurile stabilite de O.U.G. 63/2010, respectiv să emită acele decizii de eliberare din funcție.

5.2.9. În cauză, Colegiul ia act de faptul că potrivit Art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată: „*Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare*”. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, *potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, părțile menționate ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise.* (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008)

5.2.10. Or, în cauza dedusă soluționării, deși se arată că *“criteriile (domiciliu, studii, criterii sociale, etc) care au stat la baza emiterii deciziei au fost discriminatorii deoarece au fost stabilite arbitrar de conducerea Poliției Comunitare Craiova și reprezentanții Sindicatelor Vlad Țepeș respectiv PRO LEX”*, Colegiul reține că la dosar nu există niciun mijloc de probă de natură a prezuma aceste afirmații, dincolo de susținerile petentului.

5.2.11 Față de aceste considerații, Colegiul este de opinie că instituția reclamată, în aplicarea dispozițiilor legale, trebuie să utilizeze mijloace și metode proportionale, necesare și adecvate scopului urmărit, inclusiv la nivelul personalului cu respectarea principiului tratamentului egal între persoane, astfel cum este prevăzut în O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform dispozițiilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ – Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

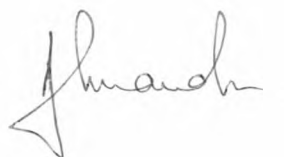
JURA CRISTIAN – Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

